

Arrest
nr. 66 042 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 29 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 28 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Qorioley en te behoren tot de minderheidsclan Bandhabow. U werd op 1 maart 1992 geboren te Qorioley en u woonde gedurende uw ganse leven in het stadscentrum van Qorioley. Ongeveer in augustus 2008 bevond u zich in de Hodo Jama-moskee wanneer u en een verwant, M. H. M., gearresteerd werden door Al-Shabaab. Al-Shabaab wilde jullie inlijven als jonge rekruten. Jullie werden in elkaar geslagen. U werd echter na anderhalve dag gevangenschap vrijgelaten en Al-Shabaab zei u dat ze terug zouden komen wanneer u volwassen

zou zijn geworden. In juli 2010 vertelde uw vader u dat hij een maand eerder, in juni 2010, gecontacteerd werd door Al-Shabaab en dat ze hem verteld hadden dat u diende toe te treden. Uw vader was aanhanger van de Somalische regering en zei dat u het land diende te verlaten om te verhinderen dat u gedwongen ingelijfd zou worden door Al-Shabaab. Op 1 augustus 2010 verliet u Qorioley en reisde u naar Dire Dawa (Ethiopië) alwaar u op 6 augustus 2010 arriveerde en onderdook. U vernam dat uw ouders, broers A. en I. en zus F. op 10 augustus 2010 in Ethiopië arriveerden doch onderschept werden door de Ethiopische autoriteiten en gedeporteerd zouden worden naar Somalië. U reisde naar Addis Ababa (Ethiopië) en op 15 september 2010 nam u te Addis Ababa een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij. U reisde naar een u onbekend land en vervolgens naar een u onbekende plaats in Italië alwaar u op 17 september 2010 arriveerde. Per auto arriveerde u op 19 september 2010 in België. Op 29 oktober 2010 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Met betrekking tot de door u ingeroepen "vrees voor vervolging" in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Somalië te wensen over alsook blijkt uit uw gehoor dat uw kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

U verklaarde namelijk dat u uw ganse leven doorbracht in Qorioley (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 maart 2011, p. 2) doch uw kennis van de omgeving laat danig te wensen over. U verklaarde dat u slechts 3 steden of dorpen rondom Qorioley bij naam kon noemen (p. 8) en dat u er niet meer kende (p. 8). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens naar de door u gekende plaatsnamen vroeg repliceerde u "Buur Hakaba" (p. 8), "Diinsoor (sic)" (p. 8) en "Habr Gedir" (p. 8). Er kan echter opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Buur Hakaba en Diinsoor op respectievelijk meer dan 120 km en meer dan 160 km afstand van Qorioley gelegen zijn (zie informatie in administratief dossier). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt tevens dat Habr Gedir de naam van een subclan van Hawiye is die in de stad Qorioley getalsmatig in de meerderheid zou zijn (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg "Is Habr Gedir [ook] iets anders dan een dorp zoals u beweerde?" (p. 10) repliceerde u "Nee" (p. 10). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg of u ooit gehoord had van de term "Hawiye" (p. 10) antwoordde u te weten dat het de naam van een clan is (p. 10) doch u beweerde geen enkele subclan ervan bij naam te kunnen noemen (p. 10). Daarenboven is het merkwaardig dat u geen namen van dorpen of steden kon benoemen die tussen Buur Hakaba en Qorioley gelegen zijn (p. 8) noch verklaarde u dorpen of steden te kunnen benoemen die dicht bij Qorioley gelegen zijn dan Diinsoor en Buur Hakaba (p. 9). In dit opzicht is het dan ook bevreemdend dat u onderstaande termen niet correct kon toelichten: Busley (p. 11), Wehel (p. 11), Alambuur (p. 11), Ajeeri (p. 11), Lamma Dad (p. 11), Faqayow (p. 11 en 12), Shaman (p. 11), Tugaarrey (p. 11), Jameeco (p. 11), Dharkaynley (p. 11), Dagay Beerre (p. 11), Eribley (p. 11), Iniineeri (p. 11), Balley (p. 12), Ureenow (p. 12), Bandar (p. 11), Siimow (p. 12), Haduuman (p. 12), Jasiira (p. 12), Talcex (p. 12), Shiikh (p. 12), Xuseyn Cawaale (p. 12), Buraale (p. 12), Madow (p. 12) en Aboow Cali (p. 12) gezien het hier alle dorpen betreft die zich in de onmiddellijke omgeving rond Qorioley bevinden (zie informatie in administratief dossier). Er kan nog aan toegevoegd worden dat het bevreemdend is dat u verklaarde dat 'Shabelle Hoose' de naam van een stad of dorp is (p. 8) hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat 'Shabelle Hoose' de naam van een administratieve regio is (zie informatie in administratief dossier).

Daarenboven is het merkwaardig dat u verklaarde dat zowel uw vader als uw moeder tot de etnische clan Bandhabow behoren (p. 4) doch dat u verklaarde niet te weten tot welke clangroep of grotere groep Bandhabow zou behoren (p. 6). U slaagde er tevens herhaaldelijk niet in andere clans te benoemen die verwant zouden zijn met Bandhabow (p. 6). Bovendien beweerde u dat Qorioley het thuisland is van de Issa Arab-clan (p. 6), dat de Issa Arab-clan de grootse clan is in Qorioley (p. 6) en dat de clanleden van Issa Arab in de meerderheid zijn in Qorioley (p. 6-7) hoewel dit ingaat tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier). Voorts is het merkwaardig dat u, hoewel u beweerde dat de Issa Arab in de meerderheid zijn in Qorioley, beweerde niet te weten tot welke clangroep of grotere groep Issa Arab dan wel zou behoren (p. 7). U voegde er aan toe geen enkele subclan van Issa Arab te kunnen benoemen (p. 7) noch clans te kunnen benoemen die verwant zouden zijn met Issa Arab (p. 7). Bovendien verklaarde u verkeerdelijk dat in Qorioley enkel clanleden

van Issa Arab (p. 7), Marehan (p. 7) en Bandhabow (p. 7) wonen hetgeen wederom ingaat tegen informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in administratief dossier).

Eveneens merkwaardig is dat u herhaaldelijk verklaarde niet te weten tot welke clangroep of grotere groep Marehan zou behoren (p. 7 en 8) en geen enkele subclan van Marehan kon benoemen (p. 8). Tot slot kan opgemerkt worden dat het ten zeerste bevreemdend is dat u verklaarde naast de door u opgenoemde clans die Qorioley zouden bevolken, meer bepaald de Bandhabow, Marehan en Issa Arab geen enkele andere clan uit Somalië te kunnen benoemen (p. 7-8). Gezien het belang van het clansysteem in de Somalische samenleving is uw gebrek aan kennis hierover des te merkwaardiger. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt namelijk het volgende: "Het clansysteem is in Somalië determinerend voor de opbouw van de samenleving. De gepaard gaande loyaliteit vormen de kern van de sociale organisatie. Het clanisme is een sociaal bindmiddel, evenzeer als het ter zelfde tijd een element van maatschappelijke repulsie is. Hoe dan ook: "Genealogical lines of descent are taught to children from an early age. The family clan history is told and retold throughout life" (zie informatie in administratief dossier).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot en vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. U legde geen documenten voor die uw werkelijke identiteit en nationaliteit zouden kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept "IN HOOFDORDE" als "EERSTE MIDDEL" een "SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG; SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET; SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET" in en "IN SUBSIDIAIRE ORDE" als "TWEDE MIDDEL" een "SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET"; "SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M." en een "SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT".

2.3. De “*ingeroepen schending van artikel 69 van de Vreemdelingenwet*” mist juridische grondslag nu dit artikel werd opgeheven. Verzoeker beroept zich in het tweede onderdeel van het tweede middel op de “*SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT*”. Het beroep zal vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de Al Shabaab, die hem onder dwang wilden inlijven. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over verzoekers regio van herkomst en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen nu hij verklaarde “*nooit enig identiteitsdocument te hebben gehad*” (verslag DVZ). Verzoeker bleek echter niet in staat om deze vragen adequaat te beantwoorden. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met zijn directe, visuele leefwereld indien hij zijn hele leven tot zijn vlucht in Qorioley woonde. Dit klemt te meer nu verzoekers vader koranleeraar was zodat de familie bij uitstek een centrale maatschappelijke plaats innam en aldus nauw betrokken werd bij alle sociale gelegenheden. Verzoeker kon quasi geen (sub-)clans noemen die zijn regio en land bevolkten, terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Verzoeker was evenmin bekend met omliggende dorpen in zijn omgeving en herkende de namen ervan zelfs niet toen deze hem werden voorgelegd (gehoorverslag CGVS, p. 10-13). Verder kende verzoeker, benevens de Al-Shabaab, geen namen van krijgsheren, milities, groeperingen of rebelligroepen die Qorioley ooit controleerden (gehoorverslag CGVS, p. 9) terwijl dergelijke kennis om veiligheidsredenen essentieel is. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker onbekend is met alle fundamentele sociale, politieke, geografische en etnografische aspecten uit zijn eigen omgeving zodat bezwaarlijk geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.4. Verzoeker voegt “*Internetdocumentatie*” toe aan het verzoekschrift maar licht zelfs niet minimaal de relevantie ervan toe. Algemene informatie, met name een reisadvies inzake Somalië van de FOD Buitenlandse Zaken en een artikel van online-encyclopedie Wikipedia inzake de Al-Shabaab, volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Wat het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken betreft gaat verzoeker er bovendien aan voorbij dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers.

3.5. Verzoeker beperkt zich voorts tot het verwijzen naar algemene rechtsleer en het louter herhalen van zijn voorgehouden asielaanvraag en gaat niet nader in op de beoordeling van zijn asielaanvraag door de commissaris-generaal en diens motieven die de weigering van zijn asielaanvraag schragen. In het

verzoekschrift blijft de kern van zijn asielaanvraag onbesproken met name de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde Somalische nationaliteit. Anderzijds wijzigt verzoeker in het verzoekschrift radicaal zijn asielrelaas, waar hij aanvoert dat hij een *“aanvraag tot asiel heeft ingediend op 10 augustus 2009”* nu verzoeker steeds verklaarde dat hij pas voor het eerst asiel aanvraag op 29 oktober 2010. Voorts wijst de bewering dat *“De inval in het huis van verzoekster en de confiscatie van de twee foto’s van de Dalai Lama waren een waarschuwing ten aanzien van verzoekster en haar familie”* op een onzorgvuldige opstelling van het verzoekschrift nu verzoeker van het mannelijk geslacht is en de relevantie in Somalië of Afrika niet wordt toegelicht van de geestelijke leider van de Tibetanen. Als dusdanig kan er bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal, die grondslag vinden in het administratief dossier, pertinent zijn, en dan ook onverminderd overeind blijven. Derhalve biedt verzoeker geen aannemelijke verklaring voor zijn algehele onbekendheid met Somalië, en de beweerde regio van herkomst. Verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen dan ook klaarblijkelijk bedrieglijk voor, en de hieruit afgeleide asielmotieven verzonnen.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat kan in hoofde van de verzoekende partij dan ook geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden aangenomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van *“artikel 48/4 A of B”* van de Vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft artikel 3 EVRM, wijst de Raad erop dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). In zoverre artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980 wordt er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.2.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Wat betreft artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet beroept verzoeker zich op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker benadrukt de *“schrijnende”* situatie in Somalië wat overigens niet wordt betwist door de CGVS, noch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar toont niet aan dat deze hem aanbelangt. Verzoeker maakt immers zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk, noch toont hij aan ooit in Somalië gewoond te hebben. Derhave dient te worden vastgesteld dat gelet op wat voorafgaat noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich niet op de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Volledigheidshalve benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in dit verband wederom dat verzoekers voorgehouden Somalische identiteit en nationaliteit bedrieglijk voorkomen en dat er dan ook geen afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE

K. DECLERCK